

En åbning med forhindringer ... ugebrev nr. 1, 6. juni 1999

Der er tåge over landet. Vi er på vej til Nansenblokken, som befinder sig i 450 meters højde på Zackenbergfjeldet. Vi er alle lige ankommet fra Danmark, så hver en højdemeter er en overvindelse. Der er prusten og stønnen, våde pander og dråber under næsen. Pludselig ser vi et lille hul med blåt over hovedet. Herefter går det stærkt. I løbet af to minutter er al tåge væk. Så eksploderer det hele. Der kommer dybde i landskabet, sneen glimter fra tusindvis af små iskrystaller, landet omkring os vågner op og viser sig fra sin bedste side. Der er havisen, de flade snedækkede dalbunde, de sorte fjeldsider og de flade fjeldtoppe. Det er en scenografi, der får Pink Floyds The Wall koncert i Berlin til at minde om en dilleantantkomedie i Ganløse Forsamlingshus. Der er ingen store armbevægelser. Det er blot Nordøstgrønland, som viser sig fra sin smukkeste side. Enkelt og ligetil, koldt, hvidt og ufattelig smukt. Man bliver godt tilpas af at være her.

Forskningsstation Zackenberg åbnede for en uge siden. Sæsonens start var planlagt til mindste detalje. Alle vidste hvad deres job var, time for time i de første par dage. Men Nordøstgrønland synes ikke om planlægning, så det der skulle have været en operation med militærisk præcision endte som så ofte før her som en lang kæde af ad hoc løsninger. Første problem var dårligt vejr på kysten, så der gik fem dage, før vi overhovedet nåede til Zackenberg.

Herefter var problemet, at det ikke var muligt at lande ved Zackenberg pga. for meget sne på landingsbanen. Vi måtte derfor ned i Daneborg og sende to personer på ski ind som pionerer til åbning af station og start af køretøj.

Herefter var det planen at køre folk til Zackenberg over havisen (ca. 20 km), men efter den første tur frem og tilbage med en enkelt passager og bunker af udstyr gik køretøjet i stykker. Problemet var ikke muligt at løse uden reservedele, så folkene gik i gang med at rydde landingsbane. Efter tre dage var landingsbanen 180 meter lang, så det var lige præcis muligt at lande, og vi ankom alle til Zackenberg.

Nu er vi 8 personer på stationen, vand, el- og varmforsyning er etableret, og vores lille samfund er begyndt at fungere. Der er meget sne i år. Den generelle snetykkelse er ca. 1 meter, og der er meget få snebare felter i landskabet lige omkring stationen. På trods af dette er der allerede nu fuld gang i naturen. De tidligste eksemplarer af purpurstenbræk står med rød-lilla blomster, cirka halvdelen af den normale fuglebestand er ankommet, og i horisonten vader 13 moskusokser roligt rundt. Nu foregår snesmeltningen meget hurtigt. Hver dag dukker ca. 20 meter af vores landingsbane frem af sneen og vandniveauet i kærerne stiger dagligt med et par centimeter. På trods af at flere af os har mange års erfaring med det grønlandske forår forbløffes vi alligevel hvert år over, hvor hurtigt naturen vågner op heroppe.

/Morten Rasch